

Ze was er dol op, maar houdt dit
Voor altijd toch geheim,
Slechts mij en u en niemand meer
Mag dit ontsluit zijn.

«Dat is de gewichtigste verklaring, die we nog
gehoord hebben», zei de Koning, terwijl hij zich
in de handen wreef; «laat dus de jury —»

«Als een der gezworenen er een jota van be-
grijpt», zei Alice, (ze was de laatste minuten zoo
grootgeworden, dat ze hoegenaamd niet schroomde,
hem in de rede te vallen), «geef ik hem een
dubbeltje. *Ik* kan er geen touw aan vastknoopen».

Al de gezworenen schreven op hunne leien:
«*Zij* kan er geen touw aan vastknoopen», doch geen
probeerde de beteekenis der verzen uiteen te zetten.

«Indien ze niets beteekenen», zei de Koning,
«bespaart ons dit verbazend veel moeite, daar
we ons dan niet hehoeven in te spannen met het
zoeken van een verklaring. En toch», zoo ging
hij voort, terwijl hij het papier op zijn knie uit-
spreidde en er met één oog naar keek, «en toch
schijnen nu deze verzen, bij nader inzien, wel
eenige beteekenis te hebben:

— ««*toch had zij mijn zwemkunst niet ge-
roemd*»» —

«Je kunt niet zwemmen, wel?» voegde hij er
bij, zich tot Hartenboer wendend.

Hartenboer schudde treurig het hoofd. «Zie ik
er uit als iemand, die kan zwemmen?» zei hij.
(En dit deed hij zeer zeker *niet*, aangezien hij
heelemaal van karton was gemaakt).

«Dat klopt zoover», zei de Koning, en steeds
zacht mompelend las hij verder:

««*Wij weten, dit is waar —*»». «Dat zijn de
gezworenen natuurlijk». — ««*Zij kreeg er één,
hij kreeg er twee —*»». «Wel, dat waren van zelf
taartjes —»

«Maar dan staat er verder» — ««*En allen
keerden weer tot U*»», zei Alice.

«Wel, daar staan ze!» riep de Koning triom-
fantelijk uit, terwijl hij naar de taartjes op de tafel
wees. «'t Is alles zoo helder als glas. En dan —
««*Vóór zij dien aanslag deed —*»». Jij hebt nooit
een aanslag gedaan, wel lieve?» zei hij tot de
Koningin.

«Nooit!» gilte de Koningin woedend, terwijl
ze de Hagedis een inktpot naar 't hoofd wierp.
(De ongelukkige Kees schreef al geruimen tijd
niet meer met één vinger op zijn lei, daar hij
zag, dat dit toch niets gaf, maar nu begon hij